λοιπόν μού εἶχες στείλη ἕνα γράμμα μαζί μέ δικόν τον γράμμα γιά νά τοῦ τό δώσω. Πῆγα πρῶτα σπίτι τά διάβασα καί τά δίνω στόν πατέρα καί τήν Παναγιώτα, καί μοῦ εἶπεν ὁ πατέρα θυμωμένος ἀφῆστα καί αὐτών γιατί ἔχουμε δουλειάν τώρα. Τήν νύκτα τά ἔβαλα στό ἑρμάρι καί ἐπειδή αὐτός μέ φόβον μήπως πάρη κανένα κατάλληλον γιά ἀποδεικτικόν γράμμα τό ὁποῖον θά δείξη ὅτι μοῦ ἔστειλες πεντοσέλινο ἴσαμε καί κάμνουν espection ἴσως τό ἀνακαλύψη. Τό βρῆκε καί τό ἔσχισε παρακολουθῶντας τόν τώρα μέ τήν Γιαννούλαν πού, κλαγιασμένη ἀργοποιούσαμεν. Ἦτο τήν ἐπομένη Κυριακήν κ. δικαστής ὁ πατέρας δικηγόρος τοῦ ἐγκλήματος ἡ Παναγιώτα κατήγορ. ἐγώ καί μάρτυρ. ἡ Γιαννοῦλα ἀρνεῖται ἤρχισεν νά λέγη ὅτι οὔτε λόγος ἄνοιξεν τό γράμμα καί πῶς δέν εἶχεν ἔτσι χρῆμα. Τόν ρωτῶ ἀφοῦ δέν ἄνοιξες τό γράμμα πῶς ξαίρεις ἐάν εἶχε ἤ ὄχι, Ἀπάντησις διότι τήν ὥραν πού τό ἄνοιξε δέν ἔχεις ἔτσι χρήματα μέσα. Πρῶτα τσάκωσα. Λέγω ἐγώ τώρα ἐγώ εἶχα γράμματα ἀπό τόν Κυριακ. καί μοῦ ἔγραψεν ἔτσι καί ἔτσι. Νά δεῖξέ μου τό γράμμαν. Τρέχω καί γύρω δέν τό βρίσκω. Εἶδες πῶς εἶσαι ψεύτης. Εἰς τό εἶδες πῶς εἶσαι ψεύτης τόν κτύπα ὁ πατέρας. ἀλλά δέν τόν μετρούσα. Ἔπειτα τό εἶχα πῆ στόν πατέρα πρωτύτερα